And the law is when he is bound

והילכתא בכפות –

OVERVIEW

רבא ruled that if the husband placed the גע in his slave's hand and granted her the slave she is divorced. The אמרא asked but the slave is a חצר מהלכת (even if he is standing still). The גמרא answered והלכתא בכפות והלכתא לושפות discusses what this means.

- כפות וישן בעינן כדמשמע לקמן בהזורק (דף עח,א) דאמר כפות וישן בעינן כדמשמע לקמן בהזורק (דף עח,א) דאמר עבד We require that the עבד should be tied up and sleeping in order that he should be considered a proper אבר, as is indicated later in פרק הזורק, where רבא states, 'he wrote a גע for her and gave it into the hand of her slave, if the slave was –

- ישן ומשמרתו הרי זה גט ניעור אינו גט דהויא חצר המשתמרת שלא לדעתה Sleeping and she was guarding him, it is a גט, however if the slave was awake it is not a גט, for the slave is a חצר which is not guarded under her control' -

ופריך בישן אמאי הוי גט חצר מהלכת היא⁶ –

And the גמרא there asks, why is it a גע (even) if he is sleeping, it is a moving וכי תימא ישן שאני והאמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה – אוושב לא קנה עומד ויושב לא קנה בא and if you will say that sleeping is different (because the עבד is not moving), but און said, 'anything that if it would walk it would not be הצר קונה (for it is a אורשת), then even if it stands or sits it is also not קונה, so how is the woman מגורשת by placing the אוו גע in the hand of her slave?! The אמרא בא concludes -

הילכתא בכפות ופירש בקונטרס בההיא קאמר רבא דניעור אינו גט – And this ruling is when the עבד is tied up. This concludes the גמרא. And רש"י explains that כפות הלכתא בכפות והלכתא בכפות means that it is in that case of רבא that רבא that וניעור is not a נישן (even if he is ישן and נישור) - [כפות if he is ישן הישן הישן האלכתא בכפות ופירש בישור והישור ווישור האלכתא בכפות ווישור ווישו

¹ The עבד (which she acquired) is considered as her אבר, and if the עבד is placed in her מגורשת she is מגורשת.

 $^{^{2}}$ The הגהות הב"ח amends this to read דאמר רבא כתב.

 $^{^3}$ The עבד is considered her חצר. Therefore if the גט is placed in her חצר (in the hand of her עבד), she is מגורשת since it is a חצר המשתמרת לדעתה.

 $^{^4}$ The הגהות amends this to read הגהות ליה דהויא ליה.

⁵ The עבד is a conscious person (when he is awake) so he guards himself and the object (the גע which he is holding (the woman does not guard him). A 'regular' הצר is guarded by its owner. Therefore since the עבד is not guarded by his owner (the המשתמרת לדעתה) he cannot be considered a (המשתמרת לדעתה).

 $^{^6}$ A חצר can only be קונה if it does not move; a חצר is not קונה.

⁷ In our שאינו ראוי להלך בההוא קאמר רבא דהוי גט: עש, ד"ה בכפות it states: עש"י להלך בההוא קאמר רבא. We can infer from this שאינו ראוי להלך בההוא קאמר רבא דהוי אינו מון אינו להלך בההוא קאמר רבא. We can infer from this ניעור (for רבא stated (ישן הרי"ז גט), indicating that if he is ישן ניעור it is not a α even if he is ישן וכפות. We derive from this that there are two requirements which are ישן וכפות.

וכן פסקו הלכות גדולות⁸ דכפות וישן בעינן –

And the משו also ruled that we require ישו and ישו.

תוספות cites and rejects an alternate interpretation:

וליכא למימר דהכי פירושו⁹ והילכתא בכפות לא חשיב חצר מהלכת דלא דמי לעומד ויושב – And we cannot say that this is the interpretation of the גמרא; and the הילכתא is that by הצר מהלכת is not considered a הצר מהלכת for it is not similar to עומד עומד ויושב, since a עומד ויושב cannot move at will, as opposed to an עומד ויושב who can move should they so desire -

וכיון דכפות מועיל ישן לחוד נמי מועיל ולעולם רבא לא איירי בכפות And since ישן is effective that it is not considered a הצר מהלכת, so too ישן alone (without כפות) is also effective –

תוספות rejects this view of the 'וליכא למימר':

– דאם כן אמאי קאמר רבא ניעור אינו גט דהוי חצר המשתמרת שלא מדעתה For if indeed it is so (that כפות is not discussing ישן or ישן alone is a נגט alone is a נגט), why did רבא state that זיעור is not a גט for it is a חצר שלא לדעתה -

אפילו הוי משתמר לדעתה כגון שידיו כפותות בחבל ואוחזתו בידה¹⁰ לא הוי גט – Even if the משתמר לדעתה was משתמר לדעתה, for instance his hands (only) were tied up with a rope and she was holding the rope in her hands, 11 it is still not a בי -דחצר מהלכת היא דומיא דקלתה¹² –

For the עבד is considered a הצר מהלכת just like her basket is considered a הצר מהלכת -– דאי לאו דקאמר התם בפרק קמא דבבא מציעא (דף ט,ב) דמינח נייח ואיהי דקא מסגיא תותא For were it not for that which the גמרא states there in the first מסכת ב"מ of מסכת ב"מ regarding קלתה, that the קלתה is at rest, however she is walking underneath it, therefore the קלתה מינה is not a חצר מהלכת, however were it not for this reasoning of ואיהי דקא מסגיא תותא the rule would be that if the husband placed the גע in her - קלתה

לא הוי גט אף על גב דמשתמרת לדעתה –

 $^{^{8}}$ The ספר הלכות גדולות is generally attributed to (מתקופת הגאונים, others attribute it to ר' יהודאי גאון, סיירא,

 $^{^{9}}$ According to the explanation of the יוליכא למימר', the phrase והלכתא וis not referring back to the רבא of רבא (that ניעור is not a גט and גיש is a גט), but rather it is referring to the statement of בל שאילו מהלך לא קנה עומד , and the יוושב א states that even though אונה is not קנה, nevertheless, כפות (who cannot move) is, קונה even if he is not ישן. It could then follow that ישן alone is also קונה since the ישן (like the כפות cannot move.

 $^{^{10}}$ תוספות is making this statement (that if [only] ידיו כפותות it is considered משתמר) only according to the 'וליכא למימר' who maintains that כפות [ידיו ורגליו] and he is not considered (מ חצר מהלכת or) משתמר שלא לדעתה (Therefore a כפות בידיו is considered משתמר but it is מהלכת. However according to שיטת התוספות, even a כפות בידיו (and certainly a כפות בידיו alone) is not considered משתמר. See תפא"י. Others (בל"י and בל"י disagree.

¹¹ See 'Thinking it over'.

¹² The גמרא asks that if the husband threw the גע into her basket (which is on her head), she should not be , for since the basket is moving (when she walks) it should be considered a חצר מהלכת.

It would not be a גם even though the קלתה is קלתה is משתמרת לדעתה; the reason being because it is a חצר מהלכת, similarly by the hand-tied עבד, it is also not a גט for he is a חצר מהלכת (even if he is משתמרת לדעתה because he is not ניעור אינו גט say ניעור אינו גט because he is not משתמרת לדעתה, when באר could have said that it is not גט (even if he is משתמר לדעתה) because of חצר מהלכת!

אלא ודאי רבא בכפות איירי¹³

Rather we must conclude that רבא is certainly discussing a case of - כפות

תוספות discusses an anticipated difficulty:

וכי לא ידע אכתי דאיירי בכפות הוה מצי למיפרד –

And when the גמרא was not yet aware that רבא was discussing a case of כפות, the could have asked (as תוספות just asked on the 'וליכא למימר') -

– מאי איריא דניעור אינו גט משום דמשתמרת שלא לדעתה

Why does רבא mention that ניעור is not a גט because it is רבא -

אפילו משתמרת לדעתה נמי דחצר מהלכת היא -

Even if it is משתמרת לדעתה it is also not a גט for it is a חצר מהלכת –

:14 אלא דעדיפא מינה פריך

But the reason the גמרא did not ask this question, because the גמרא **asked a better** question.

SUMMARY

For an עבד to be a חצר he must be כפות וישן.

THINKING IT OVER

תוספות asked (on the וליכא למימר) that רבא could have discussed a case where it was awn if for instance his hands were tied and she was holding the rope. Why is it necessary that she should be holding the rope, as long as she is alongside him and his hands are tied it is seemingly משתמרת לדעתה? 16

¹³ Therefore the only reason why ניעור is not a גט is because it is not משתמרת לדעתה (as opposed to משתמרת לדעתה). There is no point in רבא teaching us that if only his hand are tied it is not a גט (because he is a חצר מהלכת), for אבר מהלכת הצר מהלכת האבר מו is tied so that he is not a עבד has a greater חידוש that even if the entire עבד is tied so that he is not a חצר משתמרת לדעתה, nevertheless it is not a גט, since he is not משתמרת לדעתה twould seem that by כפות alone there is the issue of חצר מהלכת, and by משתמרת לדעתה is the issue of חצר מהלכת for even though he cannot walk now, presumably as soon as he awakens he will be able to walk, therefore ישן is no different from ישן.

¹⁴ The גמרא actually asked that the statement of רבא (that ישן הרי"ז גט) is incorrect, since it is (still) (אמרא האלכת incorrect, since it is (still) המרא השנא (אמרא that the אחלכת could have said a greater חידוש, that is not as strong of a question.

¹⁵ See footnote # 11.

¹⁶ See ש"שח